

6. Голод в Україні 1946-1947: документи і матеріали / відп. ред. В. А. Смолій, упоряд. О. М. Веселова (гол. упоряд.), Т.Т. Гриценко та ін. Київ – Нью-Йорк: Вид-во М. П. Коць, 1996. 367 с.

7. Веселова О. До питання історіографії голоду 1946-1947 рр. в Україні. Проблеми історії України: факти, судження, пошуки: Міжвід. зб. наук.праць. 2007. Вип. 16 (1). С. 316-336.

8. Даниленко В. М. Передумови голоду 1946-1947 рр. в Україні. Україна ХХ ст.: культура, ідеологія, політика. Зб. наук. статей. Київ: Ін-т історії України НАН України, 2008, Вип. 13. С. 42-50.

9. Веселова О. М. Післявоєнна трагедія: голод 1946-1947 рр. в Україні. *Український історичний журнал*. Київ, 2006, № 6. С. 98-124.

10. Перковський А. А., Пирожков С. І. Демографічні втрати народонаселення Української РСР в 40-х роках. *Український історичний журнал*. Київ, 1990. № 2.

11. Кириченко В. М. Українське село і тоталітарна держава в умовах голодомору 1946-1947 років. дис. ...канд. істор. наук. Запоріжжя, 1996. 215 с.

ОКРЕМІ АСПЕКТИ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ВІЙНИ ПРОТИ УКРАЇНИ

Кмін А. О.

ад'юнкт

*Національна академія сухопутних військ
імені гетьмана Петра Сагайдачного
м. Львів, Україна*

У 2015 році була прийнята Стратегія національної безпеки України [1], яка визначила актуальні загрози, які стосувались суспільно-політичної, економічної, інформаційної, екологічної стабільностей, тощо. У Стратегії в основу більшості загроз національної безпеки була покладена агресія Росії проти України, насамперед слід виокремити наступні:

- тимчасова окупація Кримського півострову та військова агресія на Донецькій та Луганських областях;
- інформаційно-психологічна війна, приниження української мови і культури, фальшування української історії;
- активізація міграційних процесів унаслідок бойових дій;
- інформаційна війна проти України.

Так на думку В. Антонова [2], який у 2015 році досліджував формування нормативно-правової бази національної безпеки України, в Стратегії відсутня сфера гуманітарного спрямування. Автор зазначає важливість зазначеної сфери: «... в результаті гуманітарної агресії Росії проти України певна частина населення Криму та південно-східних регіонів української держави перетворились на об'єкт бомбування кремлівської пропаганди та сприяла зародженню їхньої відчуженості від решти території України». А й справді, прикладом слугує показник ситуації в Криму під час анексії, тільки 29,6% офіцерів і солдатів Збройних Сил України не зрадили свою державу [3]. Так, у Стратегії відсутні загрози із гуманітарної сфери, як окремої складової національної безпеки.

Повертаючись до виокремлених загроз, хотілось би звернути увагу на інформаційно-психологічну війну. У посібнику «Психологія бою», який був виданий викладачами кафедри морально-психологічного забезпечення діяльності військ НАСВ, виокремлюються основні форми інформаційного впливу: друкована, усна, теле– радіопробанда, а також інтернет [4, с. 70-71]. Виокремлення даних форм, можливо пояснити як необхідність впливу пропагандистів на різні верстви населення як України так і Росії. Коли мова заходить за пробанду, в першу чергу, на думку приходять телевізійне соціально-політичне ток-шоу «60 хвилин» із доволі відомими пробандистами Ольгою Скабеевою та Євгеном Поповим. Починаючи з 2014 року вони невпинно обговорюють українську владу (неспроможність та некомпетентність верхівки нашої держави керувати Україною), Збройні Сили України (створення образу військового, як особи, яка вживає алкогольні напої та наркотичні речовини, а також систематично несе загрозу для населення Донецької та Луганської областей), а також показ Російської Федерації, як рятівників російськомовного населення України від «бандерівців», «українського талібану» тощо. Окрім цього, хочеться звернути увагу не тільки на пряму пробанду «руського мира» у верстви населення, але й на продуману лінгвістичну агресію з боку російської держави. Мова йдеться не тільки про постійні лозунги, щодо російської мови (необхідності визнання її другою державною), а про використання граматичної форми «на Україні». Починаючи із 2013 року, президентом Російської федерації, використовується неправильна граматична форма «на Україні». Довідома, прийменник «на» не використовується до незалежних держав. Тобто, використання такого граматичного звернення російськими чиновниками, а також засобами масової інформації, показує на невизнання України як незалежної держави із чітко визначеними державними кордонами.

Отже, наводячи приклади інформаційно-пропагандистського впливу, хотілось би уточнити, що інформаційно-пропагандистські методи є не менш впливовими чим військові, підтвердженням чого є досвід здобутий у локальних війнах та збройних конфліктах ХХ-ХХІ століття, такі як «Союзницька сила», «Буря в пустелі» та інші, які й показали, наскільки важливим є підтримання морального стану військ і населення, а також ефективність виконання психологічних операцій спрямованих на ворожі війська.

Література:

1. Указ Президента України «Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 6 травня 2015 року «Про стратегію національної безпеки України». URL: <https://www.president.gov.ua/documents/2872015-19070>

2. Антонов В. Проблема формування нової нормативно-правової бази Національної безпеки України на тлі нових викликів та загроз. Конституційне право та конституційний процес в Україні. Часопис Київського університету права, 2015. № 3, с. 70-73

3. Як ми втрачали Крим. Свідчення перших осіб України. URL: https://www.pravda.com.ua/cdn/graphics/2017/04/jak_my_vtrachaly_krym_svidchennja_pershyh_osib_ukrainy/ (дата звернення: 15.08.2021)

4. Психологія бою: посібник. / відп. ред. Романишина А.М., Львів: Видавництво «Асторолія», 2017. 352 с.

DIGITAL-МАНЕКЕНИ ЯК ТРЕНД СУЧАСНОСТІ

Лю Пейвей

аспірант кафедри дизайну тканин і одягу

Харківська державна академія дизайну і мистецтв

Науковий керівник: Лагода О. М.

доктор мистецтвознавства, доцент,

професор кафедри дизайну тканин і одягу

Харківська державна академія дизайну і мистецтв

м. Харків, Україна

У розумінні нових меж наукового дискурсу в інформаційному суспільстві ключовими концептами постали, зокрема, візуальність, нові медіа, інтерактивна комунікація. Так, візуальність розглядається як домінуючий формат існування культури сучасності та один із